Nro. 267.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 27. Stycznia 1816.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z Sekretaryatu Jeneralnego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Praktykuiące się nayniesczęśliwsze zdarzenia z puszczania dowolnego krwi ludziom po miastach i wsiach przez niewiadomych lekarskiéy nauki i nayprostszych ludzi, zniewalaią mnię do wydania surowego zakazu takowego nadużycia. Zalecam przeto WW. Podprefektom, Burmistrzom i Woytom Gmin, aby iak nayściśley tego dostrzegali, popełniaiących takowe bezprawie aresztowali i niezwłocznie do Płocka pod strażą odsyłali, z przyłączeniem protokułu indagacyinego o popełnionem przestępstwie. Dopilnowanie i wykonanie ninieyszego zakazu nayściśley, zalecam pod odpowiedzialnością WW. Podprefektom, Burmistrzom i Woytom Gmin: rownie ogłoszenie tego z Ambon przez zwykłe publikacye zastrzega się. Płock, dnia 6. Stycznia 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Z Sekretaryatu Jeneralnego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Oświadcza się wszelkim Władzom, iako to: Szanownéy Sprawiedliwości wszelkich wydziałów, W. Podprefektowi, WW. Woytom Gmin i JP. Burmistrzom Powiatu Pułtuskiego, iż na zastępcę Fizyka Powiatu Pułtuskiego przeznaczonym iest JP. Doktor Medycyny Jakób Lewandowski, ktorego we wszelkich potrzebach, zdrowia ludzi i bydląt tyczących się, używać i czynności iego za prawne uważać należy. Płock, dnia 8. Stycznia 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Z Sekretaryatu Jeneralnego.

PREFEKT Departamentu Płockiego
do
wszystkich WW. Woytów Gmin i Burmistrzów Miast, tudzież Obywateli Departamentu Płockiego.

Lubo pod dniem 15. Sierpnia r. z. na mocy reskryptu JW. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 Sierpnia r. z. względem zniesienia wszelkiego gatunku stoiek

wydałem dyspozycyą, i takową w Dzienniku Departamentowym pod tymże samym dniem, dla powszechnego zawiadomienia zamieściłem, przecież, gdy z naywiększém nieukontentowaniem dowiaduię się, iż to zarządzenie skutku dotąd niewzięło, i owszem, niektorzy z WW. Woytów Gmin i Burmistrzów Miast, koni lub pieszych stoiek z Gmin swoich wymagaią, i takowe dla rozsełania Rządowych expedycyi, ktore przez kursoryą, porządnie ustanowioną, przez respective Woytow Gmin i Burmistrzów Miast rozsełane bydź winny, utrzymuią, przeto powtorzyłem zalecenie pod dniem dzisieyszym do wszystkich WW. Podprefektów, ażeby żadne stoyki, lub też za nie opłaty, przez WW. Woytów Gmin i Burmistrzów Miast wymagane i utrzymywane odtąd nie były. Toż samo zalecam wszystkim WW. Woytom Gmin i Burmistrzom Miast pod naysurowszą odpowiedzialnością, ażeby żadnych stoiek, bądź konnych lub pieszych, z Gmin nie wymagali i nieutrzymywali. Zaś Obywateli uwiadamiam, iż do wydawania takowych stoiek nie są odtąd obowiązanemi, gdyż expedycye Rządowe, przez kursorye wtym celu przez respective Woytów Gmin naydogodniey ustanowione, przesyłane bydź maią.

Płock, dnia 22. Stycznia 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Z wydziału Lekarskiego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Po przekonaniu się z Akt, że nieiaki Wincenty Jurzynski, udaiący się za Chirurga, dawniéy w mieście Sierpcu zamieszkały, a teraz niewiadomo gdzie znayduiący się, nietylko nieposiada nauki żadnéy, ani Lekarskiéy ani Chirurgicznéy, lecz nadto podeyrzanym iest o sfałszowanie sobie patentu: zatem, ieżeliby gdzie w Departamencie przebywał, albo się okazał, natychmiast powinien bydź uięty, i pod transportem do Płocka odesłany; Co niniéyszym WW. Podprefektom, Woytom i Burmistrzom iak naymocniey zalecam, i złożenia Atteſtów factæ publicationis w przeciągu czterech tygodni oczekuię.

Płock, dnia 13. Stycznia 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, *S. j.*

Z wydziału administracyinego Sekcyi I. Względem zadzierżawionego na rok 1816. podatku koszernego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. W skutek odebranych od Ministerstwa Przychodów i Skarbu pod dniem 4. i 22. Grudnia r. z. Nr. 217. et 1167. wydanych reskryptów, pospieszam niniéyszym zawiadomić Star: Mieszkanców Departamentu Płockiego:

1. iż pobor podatku koszernego w całym Departamencie Płockim, wraz z nowo przyłączonemi Zawislanskiemi Powiatami, przez kontrakt pod dniem 2. miesiąca i roku zeszłych zawarty, zadzierżawionym został

   od dnia 1. Stycznia 1816 roku na rok ieden Starozakonnym Abrahamowi Weinkrantz z Pragi przy Warszawie, Seligowi Lautenburg z Węgrowa i Całce Nussbaum z Siedlec kupcom.

2. Że ciż Dzierżawcy, iuż to przez Poddzierżawców, iuż to przez Manipulantów swych, podatek koszerny od konsumcyi mięsiwa i drobiu pobierać będą.

3. Ze większéy iednak opłaty, iaka przez Uchwałę Seymową z roku 1809. i kontrakt wyżéy rzeczony ustanowioną została, to iest:

a) od funta Mięsa po groszy polskich sześć,
b) od Indyka po złotym polskim iednym,
c) od Gęsi po groszy polskich ośmnaście,
d) od Kury po groszy polskich dziesięć,
e) od pary Kurcząt po groszy polskich dziesięć,
f) od Kaczki po groszy polskich ośm,

pobierać nie maią prawa.

4. Że Dzierżawcy i Poddzierżawcy w poborze tegoż podatku, zupełnie do przepisów, iakie dla Generalnéy Dzierżawy pod dniem 4 Lutego 1812. w Dzienniku Departamentowym Nr. 72 przezemnię są wydane, niemniey do przepisów Instrukcyi przez JW. Ministra Skarbu Xięstwa Warszawskiego pod dniem 22. Marca 1812. przez Dziennik ogłoszoney, stosować się są obowiązani.

5. I że w koncu, przystępuiąc Dzierżawcy, Manipulanci, lub Poddzierżawcy do poboru podatku koszernego, przed właściwemi Podprefektami przez złożenie plenipotencyi i kontraktow co do każdego respective Kahału wylegitymować się powinni, ile że prędzey żadna im pomoc z strony WW. Woytow, JJPP. Burmistrzów i Urzędów konsumcyinych udzieloną nie będzie.

Zarazem także przymuszonym bydź się widzę polecić WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, aby obwieściwszy o tym Starozakonnych Mieszkanców w ich Gminach zamieszkałych, z swey strony w poborze podatku tego na rekwizycye Poddzierżawcow przed Podprefektami wylegitymowanych, wszelką onymże zapewnili pomoc, a stosuiąc się w tey mierze do Urządzenia w Dzienniku Departamentowym Nr. 72. umieszczonego przestrzegali, iżby Dzierżawcy, Manipulanci i Poddzierżawcy, w poborze tegoż podatku żadnych nie dopuszczali się nadużyciow, szczegolniey w pobieraniu wyższéy nad przepis opłaty, ile że Kontrybuentow rozkładami lub arbitralnemi nakładami przeciążać im zabroniono, i żeby w takim razie natychmiast przestępnych Dzierżawcow, lub ich Manipulantow i Poddzierżawcow, właściwym donosili Podprefektom, dla przykładnego onych ukarania.

Płock, dnia 2. Stycznia 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Z wydziału administracyinego Sekcyi II.

PREFEKT Departamentu Płockiego
do
wszystkich WW. Podprefektow.

Ustawę JW. Namiestnika, uchylaiącą trwaiące dotąd zakazy wywozu produktow kraiowych za granicę, na dniu 31. Grudnia r. z. w Warszawie zapadłą, w słowach:

„W Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza wszech Rossyi, Krola Polskiego etc. etc. etc.
NAMIESTNIK w RADZIE
postanowiliśmy i stanowiemy:
„Zakazy i ograniczenia dotychczasowe wyprowadzania za granicę zboża, uchylaią „się co do wszelkich gatunkow onegoż z zastrzeżeniem zwykłych opłat skarbowych.
Na posiedzeniu dnia 31. Grudnia 1815 roku.
„(podpisano) ZAIĄCZEK.
„Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi T. Mostowski.
„Radzca Stanu Plater.
„Za zgodność: Radzca Zastępuiący Sekretarza Stanu Plater.
„Za zgodność: Zglinicki, D. K.

podaię ninieyszym do publiczney Mieszkancow Departamentu mey administracyi powierzonego wiadomości, ktora aby tym pewniey ich doszła, zalecam wszystkim WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, aby ninieysze obwieszczenie w Gminach swych ogłosili, i że się tak stało, przed WW. Podprefektami właściwemi udowodnili.

Płock, dnia 21. Stycznia 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Zalecam WW. Woytom Gmin i JJPP. Burmistrzom Miast, aby zbiegłych od półku 3. Strzelców pieszych w nocy z dnia 19. na 20. m. b. czterech żołnierzy, iaknaymocniey śledzili, spostrzeżonych aresztowali i do miasta Płocka W. Kommendantowi Placu pod dostateczną strażą dostawili.

Płock, dnia 22. Stycznia 18 6.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Rysopis.

1. Saledro Filip, żołnierz z pułku 3. Strzelców pieszych, batalionu 2., kompanii 11., rodem z wsi Bezce, Powiatu Staszewskiego, Departamentu Krakowskiego, ma lat 28., syn Jana i Rozalii, kondycyi wieyskiey, twarzy okrągłey, oczów piwnych, nosa małego, włosów czarnych, czoła miernego, wzrostu cali 6., był umundorowany i uzbroiony całkowicie.
2. Zalik Grzegorz, żołnierz z pułku 3. Strzelców pieszych, batalionu 2., kompanii 11., rodem z wsi Bozowice, Powiatu Heblowskiego, Departamentu Krakowskiego, ma lat 30., syn Wincentego i Agnieszki, kondycyi wieyskiey, twarzy okrągłey,

oczów czarnych, nosa dużego, włosów ciemnych, czoła miernego, wzrostu cali 5. 1/2 Umundurowany i uzbroiony całkowicie.

3. Jurko Jan, żołnierz z pułku 3. Strzelców pieszych, batalionu 2., kompanii 11., rodem z wsi Rytro w Galicyi stary, ma lat 30., syn Sebestyana i Zofii, kondycyi wieyskiey, twarzy okrągłey, oczów siwych, nosa miernego, wzrostu cali 4. 1/2. Umundurowany i uzbroiony całkowicie.

4. Łukasiak Mateusz, żołnierz z pułku 3 Strzelców pieszych, batalionu 2., kompanii 11., rodem z wsi Kożuszki, Powiatu Sochaczewskiego, Departamentu Warszawskiego, ma lat 41., syn Łukasza i Teressy, kondycyi wieyskiey, twarzy okrągłey, oczow siwych, nosa miernego, włosow blond, czoła wysokiego, wzrostu cali 5. 1/2. Uzbroiony i umundurowany całkowicie.

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu **Płockiego.** Gdy zdarza się, że żołnierze Woyska Polskiego umundurowani zupełnie i uzbroieni od pułkow dezerteruią, a mieszkańcy spostrzegaiący takowych, sądząc że za rozkazem zostaią wysełani, onych niezatrzymuią, dla zapobieżenia przeto podobnym zdarzeniom, w skutku uczynioney do mnię od W. Dowodzcy pułku 3. Strzelcow pieszych rekwizycyi, wzywam mieszkancow Departamentu administracyi mey powierżonego, aby spostrzegłszy żołnierzy, czyli to poiedynczo, czyli po kilku, w zupełnym ubraniu woyskowym przechodzących, onych do okazania karty drożney lub rozkazu przez Kommendanta Placu, kommenderuiącego brygadą, albo pułkiem wydanego, (ktory pieczęcią z iednym orłem polskim i w około literami czarnemi pułku 3. Strzelcow pieszych opatrzony bydź ma) wzywali, a gdyby takowym wylegitymować się nie byli w stanie, onych natychmiast Woytowi Gminy lub Burmistrzowi miasta donosili, ktorzy to Urzędnicy podobnych żołnierzy pod strażą dostateczną do miasta Płocka Kommendantowi Placu dostawiać są obowiązani.

Obwieszczenie ninieysze aby każdego doszło wiadomości, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze po Gminach ogłoszą i zapublikowanie go z Ambon zgromadzonemu w dzień świąteczny po Kościołach ludowi zarządzą.

Płock, dnia 22. Stycznia 18 6.

A. Sumiński, **Z. P.** *Plichta*, *S. j.*

Komornik przy Trybunale cywilnym Departamentu Płockiego.

Uwiadomia Szanowną Publiczność, iż prawnie zatradowane szczegóły, iako to: Pszenica, Żyto, Owce i Bydło rogate, będą przez publiczną licytacyą więcey daiącemu w mieście Sierpcu w dniu 29 miesiąca Stycznia roku 1816. o godzinie 10tey ranney sprzedawane.

Karol Ołowski.

OBWIESZCZENIE

Nieodzowna potrzeba, wielokrotne wzywanie mnię Prześwietney Publiczności, a nadewszystko chęć szczera przysłużenia się Rodakom, dały mi powód do wydania na widok Gazety, pod nazwiskiem: *Dostrzegacz Polityczno Ekonomiczny Lubelski.* Potrzeba mowię, albowiem żadnych teraz pism peryodycznych, prócz Warszawskich, w całem Krolestwie Polskiém nie mamy. Uzyskawszy przeto Naywyższego Rządu Pozwolenie do zaięcia się tém dziełem, mam zaszczyt uwiadomić Prześwietną Publiczność, w iaki wydawać ie umyśliłem sposob.

Dostrzegacz wymieniony dwa razy na tydzień wychodzić maiący, to iest: w Poniedziałek i we Czwartek, obeymować będzie navprzod: wszelkie polityczne, tak kraiowe urzędowe wiadomości, iako też z zagranicza naywierniéy i niezwłocznie na oyczysty ięzyk przelane.

W Ekonomicznych doniesieniach zachowa się następuiący podział: 1. Rólnictwo, 2. Ogrodnictwo, 3. Leśnictwo, 4 Technologia, 5. Mechanika, 6. Budownictwo Wieyskie. 7. Hodowanie wszelkiego Zwierza domowego, 8. Rozmaitości Gospodarskie i wynalazki; wtym więc porządku, trzynaście razy niemal każdy przedmiot corocznie podanym będzie.

Taż Gazeta składać się ma z 1. 1/2. do 2. Arkuszy in 4to. Roczna Prenumerata w całem Krolestwie Polskim ustanowiona w Kwocie 45. Złotych polskich, procz opłaty Pocztowéy, ktora w połrocznych ratach z góry opłacać się będzie.

Redaktor nieomieszka wszelkich łożyć usilności, iżby Prenumerata za granicą, mało co podwyższoną była. Prenumerować będzie można we wszystkich Pocztamtach i Stacyach Pocztowych Królestwa, nadto ieszcze w Dyrekcyach zagranicznych Poczt, w Wilnie, Grodnie, Lwowie, Krakowie i Poznaniu, do których to Urzędów Pocztowych każdy interessowany udać się raczy, ile że Redaktor dla tem większego zabezpieczenia Prenumeraty, żadney przyymować nie będzie.

Pisma i Uwagi narodowe od Prześwietnéy Publiczności nadsyłane, iakiemi iuż w niektórych przedmiotach Redakcya łaskawie obdarzona, z naywiększą wdzięcznością, atoli frankowane, przyymować nie omieszka.

Co się tycze rycin (Koperszytychow) względem rozmaitych Machyn gospodarskich i t. d. ktore co miesiąc w oddzielnym dziełku ze względem na Gazetę wychodzić będą, w pierwszym Numerze zwyż rzeczonego Dostrzegacza, należyte poda się obiaśnienie i cena.

Widzisz Prześwietna Publiczności prawdziwą chęć moią przyłożenia się do naywiększego dobra w kraiu naszym, bo do rozszerzenia wzrostu rolnictwa i przemysłu, nie będę wszelkich oszczędzał nakładow, byleby twoie silne współdziałanie i iednomyślne wsparcie uwienczyło stałym skutkiem przedsięwzięcia moie.

Pierwszy Numer wyydzie dnia 3. Marca 1816 roku.

w Lublinie, dnia 16. Stycznia 1816.

Jan Karol Pruski,
Właściciel Drukarń Departamentowych w Lublinie i Siedlcach.

W skutek wyroku Trybunału cywilnego I. Instancyi Departam: Płockiego, w d. 14. Grudnia 1815. zapadłego, podaie się do publiczney wiadomości: że Kaucya za Ur. Franciszkiem Pienkowskim, Komornikiem przy Trybunale rzeczonym, przez JW. Tadeusza Skarzynskiego, Sędziego Sądu Naywyższego Krolestwa Polskiego, iako za Urzędnikiem publicznym stawiona, po upłynieniu od dnia dzisieyszego trzech miesięcy, z hypoteki Dobr Czyżewa z przyległościami, w Summie 6000 Złt pol. zapisana, (ieżeli nikt do osoby wspomionego Urzędnika, za ktorego kaucya została zaręczona, z Urzędowania tegoż pretensyi niepoda, i przeciwko wymazaniu oppozycyi niezałoży), wymazaną zostanie.

w Płocku, dnia 15. Stycznia 1816.

Maykowski, Patron.

Doniesienie Szanownym Woytom i Obywatelom Departamentu Płockiego o nowym i Szacownym ze wszech miar dziele, w Warszawie swieżo dla użytku Rodaków wydanym.

Wyszło w tych czasach pismo w Warszawie, ktore dla swey użyteczności, w rzędzie naypierwszym położone bydź może; bo traktuie o naylicznieyszey i nayużytecznieyszey klassie ludzi, to iest: o właścicielach i włościanach; bo iest naychlubnieyszym kunsztem, nayistotnieyszym powołania naszego zatrudnieniem, a iedynym prawie oycow naszych było doczynieniem; w względzie zaś narodowym, tarczą na pociski od tych, ktorzy Narod rolniczey oddany nauce: (Nauce, naybliżey z prawdziwą stykaiącey się mądrością) okrzyczeć iako naśladowcow ich marzen i narowow usiłowali.

Nie ma zapewne tego ślepo naśladowczego ducha oryginalne dzieło Szacownego Rodaka naszego Pana Pułkownika Lachnickiego, owszem pod nayskromnieyszym tytułem: „BIOGRAFIA WŁOŚCIANINA NAD BRZEGAMI NIEMNA „POWYŻEY ŁOSOSNEY MIESZKAIĄCEGO," nowe myśli, nayważnieysze prawdy, nayciekawsze obiawia poſtrzeżenia, ktore piszący w tey materyi Uczeni, może zbyt drobnemi mieniąc, niegodnemi swych teoretycznych uznali twierdzen, gdy tem czasem, cały społeczney budowy zrąb, na tych spoczywa podporach; *) z przekonywaiącą wymową dowodzi to Autor, a mianowicie w działach o powinnościach Włościanina względem właściciela; o umowach, o opiece Rządowey; o religii i oświeceniu ludu wieyskiego, i Towarzyſtwie włościan; o obszerności posiadeł; o przemysle ludu Polskiego; o moralności, prawach i prawnictwie. JW. Lachnicki, Pułkownik i Kawaler, zwiedziwszy z uwagą nad Elbą, Wezerą, Renem, Scaldą, Tamizą, cudze posady, przywiozł w swe rodowite Obfitość, Porządek, Sprawiedliwość i Szczęście. Naoczni świadkowie, ludzie oni i wiary godni, gdy to poświadczaią, macie Szanowni współbracia dosyć powodow, abyście się z tym Rodu naszego Pisarzem obznaiomili!

Dzieło to Jgnacego Lachnickiego pisane dla nas o swych włościanach: od Litwina dla Polakow, ktory tysiące Dusz w doskonale od siebie urządzonych wsiach i folwarkach ISTOTNIE USZCZĘSLIWIŁ, powinny mieć większe dla nas powaby, niż podobne do tych nauk i przepisow, ktore o sztuce woiowania w małym Greckim miaſteczku Hanibalowi uchodzącemu przed pogonią Rzymian Sofiſta i Akademik dawać ośmielił się. **) Dziedzic Lachnowa Lachnicki, nie dla kupczących Murzynami, nie dla koczuiących z Jasyrem, nie pozory teoretyczne, nie zacieki imaginacyi rozżarzoney pisał, lecz dla Rodakow o Braciach naszych o 40. mil od nas zamieszkałych; pisząc dla wiadomości właścicieli o ich włościanach, dla Panow o ich czeladzi, dla Woytow o ich podwładnych, dla oycow o ich dzieciach: obiawiaiąc swe doświadczenia: Kreśląc swą, szczęściem swych podwładnych chłopow zaiętą oną Duszę, iako Roinik, Właściciel, Gospodarz i Pan dobry dla naszego oświecenia, bez innego widoku iak tego, ktory nas zawsze ożywiać powinien: ut bene sit Patriae; czy nie zasługuież na uwagę? aby był czytany? roztrząsany: prawdy i doświadczenia iego przez nas przyſtosowane, rozszerzane?

Korzyſtaymy więc z dzieła tego. Lachnicki pisze o rzeczach nayblizey nas, nasz Rod, domy i imiona dotyczących: Lachnicki swym doświadczeniem i przykładem uczy, iak włościan naszych byt ulepszyć, porządek, oświatę i szczęście onych zaprowadzić i upewnić. ***) Dopełnia JP. Lossmann chwalebnie swego powołania, gdy te książkę dla użytku naszych sprowadziwszy Obywateli, na przedaż u siebie wyſtawia. Pisałem w Sulczewie, dnia 21. Stycznia 1816 roku.

A. Dembowski, W. G.

---

*) Scientia quae est remota à justitia, calliditas potius, quam sapientia est appellanda: Plato.

**) Podług Plutarcha w życiu Hanibala.

***) Nequidquam Sapere Sapientem, qui sibi ipse prodesse non quiret Ennius.

DODATEK
do
Dziennika Departamentowego pod Nrm. 267.

Obwieszczenie.

Prokurator Dobr Korony w Departamencie Płockim podaie ninieyszym do publiczney wiadomości, iż Reskryptem Prześwietney Izby Domanialney Warszawskiey w Warszawie z dnia 5. Grudnia r. z. Nr. 1265. odebrał zalecenie, aby Prawo do wieczney Dzierżawy Folwarku Koronnego Naruszewa w Ekonomii Koronney Friedrichshof w Powiecie Wyszogrodzkim i w Departamencie Płockim sytuowanego, a 35 włok, 1. morg, 169. prętow kwadratowych miary Magdeburgskiey obeymuiącego, (ktory przez bywszą Kamerę Woienno-Ekonomiczną Pruską w Płocku, na mocy Kontraktu z dnia 2. Września 1805., JPanu Krystofowi Marohn za 42120. Złotych pols: Wkupnego, i za roczny Kanon 2095 Złot, 17. gr., 1 f. w monetach Kontraktem przepisanych opłacać się maiący w wieczną Dzierżawę Prawem Szlacheckiem wypuszczonym został,) z powodu, iż JPan Krystof Marohn nie tylko, a conto Wkupnego, kwotę 15120. Złotych pol. winien pozostał, lecz oraz rocznego Kanonu od roku 1808/9. nie zaspokoił, i oprocz te-

Bekanntmachung.

Der Prokurator der Kron-Güter im Plocker Departement macht dem Publico hiermit bekannt, daſs derselbe, mittelſt Rescripts Einer Hochlöblichen Warschauer Domainen-Kammer in Warschau vom 5. December v. J. Nro. 1265. den Auftrag erhalten hat, das Recht zur Erb-Pacht des Kron-Vorwerks Naruszewo im Kron-Domainen-Amte Friedrichshof im Wyszogroder Kreiſe und Plocker Departement von einem Flächen-Innhalt von 35 Huben, 1 Morgen, 169 Quadrat-Ruthen Magdeburgischen Maaſses, (welches durch die ehemalige Preuſsische Kriegs- und Domainen-Kammer in Plock, mittelſt Contracts vom 2. September 1805. dem Christoph Marohn für ein Einkaufsgeld von 42,120 Gulden polnisch, und für einen in den contractmäſsigen Münz-Sorten zahlbaren jährlichen Zins von 2095 Gulden, 17 Gr., 1 Pf pol. zu adlichen Rechten in Erb-Pacht verliehen worden) um deshalb, weil der Chriſtoph Marohn nicht nur an Einkaufsgeld noch 15,120 Gulden polnisch schuldig iſt, sondern auch den jährlichen Zins seit 1808/9 nicht berich-

go Budowle pustoszy, i gruntow nie obsiewa, na fundamencie Dekretow Krolewskich z dnia 14 Stycznia 1812. i 31. Lipca 1812., iako Maiątek zadłużonego Dzierżawcy wiecznego na gruncie dzierżawnym będący, drogą publiczney licytacyi w trzech należycie ogłoszonych Terminach odbydź się maiącey, pod warunkami w Kontrakcie wieczno-dzierżawnym JPana Krystofa Marohna z dnia 2. Września 1805. obiętemi, naywięcey daiącemu przedał.

Zawiadomia się przeto Publiczność ninieyszym, że do tey Licytacyi pierwszy Termin na dzień 10. Lutego r. b., drugi Termin na dzień 24. Lutego r. b., a trzeci i ostatni Termin na dzień 9. Marca r. b., od dziewiątey godziny z rana, do szostey godziny w wieczor, a to w Folwarku Naruszewie wyznaczonym iest, i że ochotnicy o warunkach w Kontrakcie wieczno-dzierżawnym JPana Krystofa Marohna z dnia 2. Września 1805. obiętych, każdego czasu, tak u mnie w moiem pomieszkaniu w Płocku, iako też u Naddzierżawcy Koronnego w Friederichshof dowiedzieć się mogą.

Płock, dnia 20. Stycznia 1816.

de *Bachman.*

tigt hat, und ausserdem die Gebäude ruinirt, und die Felder nicht besäet, auf dem Grund der Königlichen Verordnungen am 14. Januar 1812 und 31. July 1812, als das auf dem Pacht-Grunde befindliche Vermögen des säumigen Erb-Pächters, mittelst öffentlicher in drey gehörig publicirten Terminen abzuhaltenden Licitation, unter denen im Erb-Pacht-Contrakt des Christoph Marohn vom 2. September 1805 enthaltenen Bedingungen für das Meist-Gebot zu verkaufen.

Das Publicum wird deshalb hiemit benachrichtigt, dass zu dieser Licitation der erste Termin auf den 10. Februar d. J., der zweite Termin auf den 24. Februar d. J., und der dritte und letzte Termin auf den 9. März d. J., von 9 Uhr Morgens bis 6 Uhr Abends und zwar auf dem Vorwerk Naruszewo angesetzt ist, und dass die Pachtlustige über die im Erb-Pacht-Contract des Christoph Marohn vom 2. September 1805 enthaltene Bedingungen jederzeit sowohl bey mir in meiner Wohnung in Plock, als auch beym Kron-Domainen-Beamten in Friedrichshof Nachricht erhalten können.

Plock, den 20. Januar 1816.

v. *Bachman.*